Ποια στοιχεία στηρίζουν μια σωστή επενδυτική απόφαση;

Μια τεκμηριωμένη επενδυτική απόφαση χρειάζεται τρία πράγματα που συνδέονται μεταξύ τους: καθαρή εικόνα του στόχου, αξιόπιστα δεδομένα για τα προϊόντα και έλεγχο του κινδύνου σε σχέση με το χαρτοφυλάκιο. Χωρίς αυτά, ακόμη και μια λογική επιλογή μπορεί να αποδειχτεί ακατάλληλη για τον χρονικό ορίζοντα, το εισόδημα ή την ανοχή διακυμάνσεων του επενδυτή.

Στον επενδυτικό σχεδιασμό με έντοκα γραμμάτια, κρατικά ομόλογα και εταιρικά ομόλογα, η λεπτομέρεια έχει μεγάλη σημασία. Η ονομαστική απόδοση, η ημερομηνία λήξης, η συχνότητα τοκομεταβολής, η ρευστότητα και η πιστοληπτική ποιότητα δεν είναι ξεχωριστές πληροφορίες. Μαζί διαμορφώνουν το αποτέλεσμα και καθορίζουν αν ένα χαρτοφυλάκιο ανταποκρίνεται στον σκοπό του.

Ο στόχος πριν από το προϊόν

Η πρώτη ερώτηση δεν αφορά το εάν ένα ομόλογο φαίνεται ελκυστικό. Αφορά το τι πρέπει να πετύχει το χαρτοφυλάκιο. Άλλος στόχος είναι η διατήρηση κεφαλαίου σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα, άλλος η σταθερή ροή εσόδων και άλλος η διαφοροποίηση ενός ευρύτερου χαρτοφυλακίου. Η απάντηση επηρεάζει τη διάρκεια, το είδος των τίτλων και το ποσοστό που μπορεί να τοποθετηθεί σε καθέναν από αυτούς.

Η HellasFin Διαχείριση χαρτοφυλακίου μπορεί να αποτελέσει σημείο αναφοράς για την ανάγνωση ενός σχεδιασμού που εστιάζει σε έντοκα γραμμάτια και ομόλογα, χωρίς αυτό να αντικαθιστά την ανάγκη για σαφή προσωπικά κριτήρια. Ο επενδυτής χρειάζεται να γνωρίζει πότε θα χρειαστεί τα χρήματα, πόση διακύμανση αντέχει και αν προτιμά σταθερές εισπράξεις ή μεγαλύτερη ευελιξία.

Βασικά δεδομένα για κάθε τίτλο

Για τα έντοκα γραμμάτια, η λήξη και η απόδοση είναι τα πρώτα στοιχεία που ελέγχονται. Ένας τίτλος μικρής διάρκειας μπορεί να ταιριάζει σε κεφάλαιο που θα χρησιμοποιηθεί σύντομα, όμως η επανεπένδυση μετά τη λήξη δεν είναι πάντα με τον ίδιο τρόπο ευνοϊκή. Η απόδοση πρέπει να διαβάζεται μαζί με τον χρόνο που δεσμεύεται το κεφάλαιο.

Στα κρατικά ομόλογα, εκτός από το επιτόκιο και τη λήξη, σημαίνουν πολλά και οι όροι έκδοσης. Η ημερομηνία έκδοσης, η τιμή, το τοκομερίδιο και η συχνότητα πληρωμής

δείχνουν πώς θα κινηθεί η επένδυση αν αλλάξουν τα επιτόκια της αγοράς. Η τιμή ενός ομολόγου δεν είναι στατικό μέγεθος. Όταν τα επιτόκια ανεβαίνουν, οι τιμές των παλαιότερων τίτλων τείνουν να πέφτουν, και το αντίστροφο ισχύει γενικά όταν τα επιτόκια υποχωρούν.

Στα εταιρικά ομόλογα προστίθεται ο πιστωτικός κίνδυνος. Η ικανότητα της εκδότριας εταιρείας να καταβάλλει τόκους και να επιστρέψει το κεφάλαιο δεν προκύπτει μόνο από το όνομά της. Χρειάζονται οικονομικές καταστάσεις, ρευστότητα, επίπεδο δανεισμού, κάλυψη τόκων και η θέση του ομολόγου σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Η διαβάθμιση, όπου υπάρχει, βοηθά στην πρώτη ανάγνωση, αλλά δεν αποτελεί από μόνη της πλήρη αξιολόγηση.

Ρευστότητα και κόστος συναλλαγής

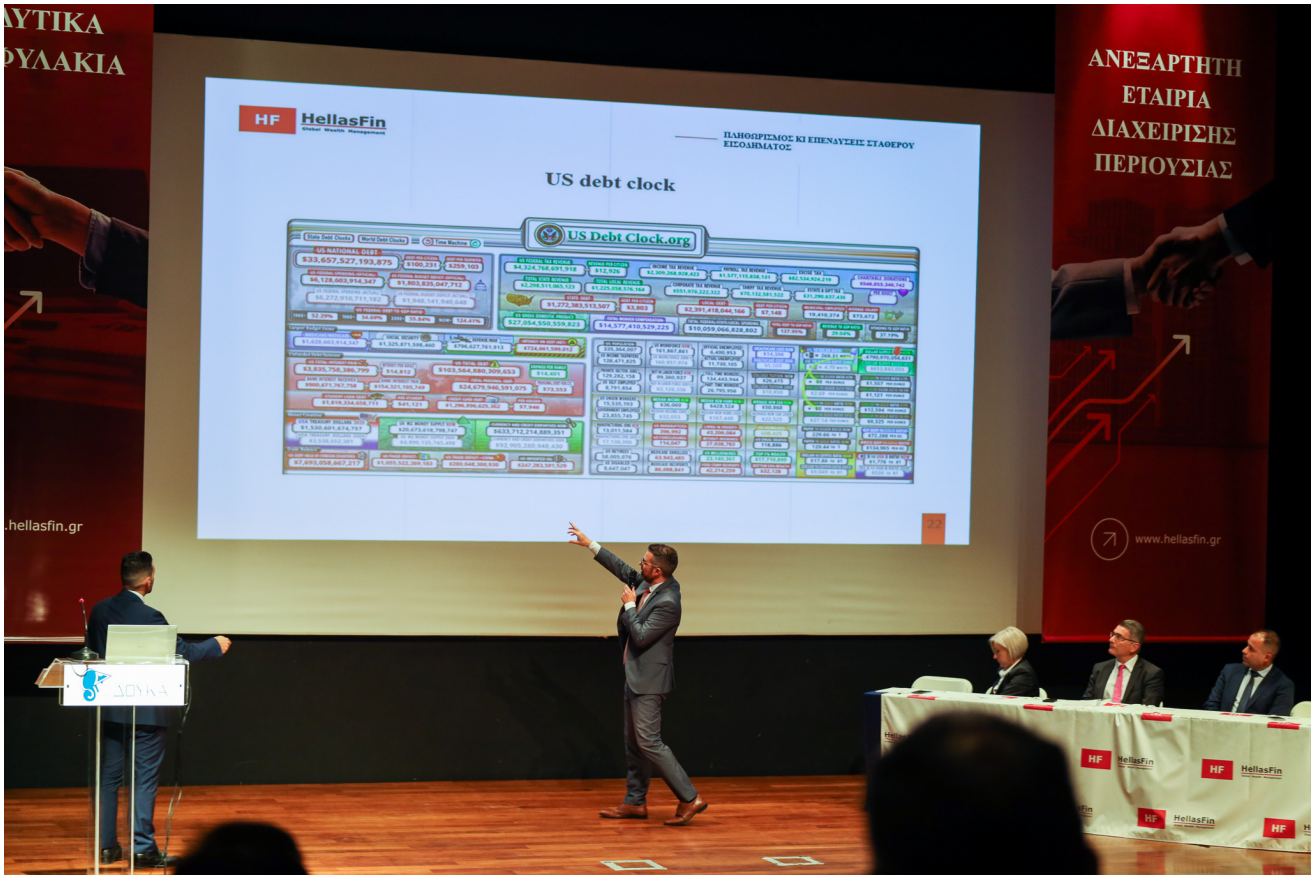
Ένα ομόλογο μπορεί να έχει σωστή απόδοση στα χαρτιά και να παραμένει δύσκολο να πωληθεί στον χρόνο που χρειάζεται. Η ρευστότητα εξαρτάται από το μέγεθος της έκδοσης, τη συχνότητα συναλλαγών και το ενδιαφέρον της αγοράς. Σε λιγότερο δημοφιλείς τίτλους, η διαφορά ανάμεσα στην τιμή αγοράς και πώλησης μπορεί να επηρεάσει το τελικό αποτέλεσμα.

Αξίζει επίσης να ελέγχονται τα έξοδα που συνοδεύουν την επένδυση. Τέλη, προμήθειες και λοιπές χρεώσεις μειώνουν την καθαρή απόδοση, ειδικά όταν ο ορίζοντας είναι μικρός ή το επενδυόμενο ποσό περιορισμένο. Η σύγκριση δύο τίτλων πρέπει να γίνεται μετά από αυτές τις κρατήσεις, όχι πριν.

Διάρκεια, επιτόκια και διακύμανση

Η διάρκεια είναι ένα από τα πιο χρήσιμα δεδομένα, ακόμη και για όσους δεν θέλουν να ασχοληθούν με τεχνικούς υπολογισμούς. Δείχνει με απλοποιημένο τρόπο πόσο ευαίσθητη είναι η τιμή ενός ομολόγου στις αλλαγές επιτοκίων. Όσο μεγαλύτερη η διάρκεια, τόσο μεγαλύτερη η ευαισθησία. Αυτό δεν σημαίνει ότι η μακρά διάρκεια είναι λάθος. Σημαίνει ότι ταιριάζει σε επενδυτή που δεν θα αναγκαστεί να πουλήσει σε ακατάλληλη στιγμή.

Η καμπύλη αποδόσεων προσφέρει ακόμη μια χρήσιλη εικόνα. Δείχνει πώς τιμολογούνται διαφορετικές λήξεις και βοηθά να φανεί αν η επιπλέον δέσμευση κεφαλαίου συνοδεύεται από αναλογικό όφελος. Η απόφαση δεν πρέπει να βασίζεται μόνο στο υψηλότερο επιτόκιο. Ένας τίτλος με μεγαλύτερη απόδοση μπορεί να συνοδεύεται από υψηλότερο πιστωτικό κίνδυνο, χαμηλότερη ρευστότητα ή μεγαλύτερη ευαισθησία τιμής.

Η HellasFin αναφέρεται σε συμβουλές και λύσεις για τη δημιουργία και διαχείριση χαρτοφυλακίων με έντοκα γραμμάτια και κρατικά και εταιρικά ομόλογα. Σε αυτό το πλαίσιο, η συγκέντρωση όλων των σχετικών δεδομένων σε μία εικόνα βοηθά να φανεί αν η επιλογή είναι συνεκτική με τον συνολικό σχεδιασμό και όχι απλώς μια μεμονωμένη τοποθέτηση.

Διαφοροποίηση χωρίς υπερβολή

Η διαφοροποίηση δεν σημαίνει απαραίτητα πολλούς τίτλους. Σημαίνει περιορισμό της εξάρτησης από μία πηγή κινδύνου. Σε ένα χαρτοφυλάκιο ομολόγων, η κατανομή μπορεί να γίνει ανά λήξη, ανά εκδότη, ανά τομέα και ανά βαθμό πιστωτικού κινδύνου. Η υπερβολική συγκέντρωση σε μία εταιρεία, έναν κλάδο ή μια λήξη αυξάνει την ευαισθησία σε συγκεκριμένα γεγονότα.

Ταυτόχρονα, η υπερβολική διασπορά μπορεί να κάνει τη διαχείριση δυσνόητη. Όσο περισσότεροι τίτλοι, τόσο περισσότερες ημερομηνίες λήξης, τοκομεταβολές και συνθήκες επανεπένδυσης πρέπει να παρακολουθούνται. Ένα κατανοητό χαρτοφυλάκιο επιτρέπει στον επενδυτή να καταλαβαίνει τι κατέχει και γιατί. Αυτό έχει πρακτική αξία, ιδίως όταν αλλάζουν τα επιτόκια ή προκύπτει ανάγκη ρευστοποίησης.

Τι πρέπει να ελέγχεται τακτικά

- η ημερομηνία λήξης και η ανάγκη επανεπένδυσης κεφαλαίου,
- η κατανομή ανά τίτλο, εκδότη και διάρκεια,
- η τρέχουσα απόδοση σε σχέση με τον αρχικό στόχο,
- τυχόν αλλαγή στα θεμελιώδη στοιχεία ενός εκδότη,
- τα έξοδα και η ευκολία πώλησης των θέσεων.

Ο έλεγχος δεν χρειάζεται να γίνεται με συχνότητα που οδηγεί σε βιαστικές αποφάσεις. Ούτε όμως πρέπει να αφήνεται αποκλειστικά στην ημέρα λήξης. Η παρακολούθηση σε τακτά διαστήματα βοηθά να εντοπιστούν αποκλίσεις πριν γίνουν σημαντικές, για παράδειγμα αν ένας τίτλος αυξήθηκε υπέρμετρα ως ποσοστό του χαρτοφυλακίου ή αν η ρευστότητα του κεφαλαίου δεν καλύπτει πια τον στόχο.

Από τα νούμερα στην κρίση

Τα δεδομένα δεν παίρνουν απόφαση από μόνα τους. Βοηθούν να διατυπωθεί μια υπόθεση και να δούμε αν αντέχει. Για παράδειγμα, ένα εταιρικό ομόλογο μπορεί να προσφέρει υψηλότερο κουπόνι από έναν κρατικό τίτλο. Πριν θεωρηθεί καλύτερη επιλογή, πρέπει να εξεταστεί αν ο πρόσθετος κίνδυνος είναι αποδεκτός και αν το χαρτοφυλάκιο έχει ήδη έκθεση στον ίδιο κλάδο.

Η σύγκριση πρέπει να γίνεται με την ίδια λογική και στις δύο πλευρές. Αν συγκρίνονται αποδόσεις, να συγκρίνονται με αντίστοιχες λήξεις και παρόμοιους όρους. Αν συγκρίνονται κίνδυνοι, να εξετάζονται τόσο η πιστωτική ποιότητα όσο και η ευαισθησία στα επιτόκια. Η ανάμειξη διαφορετικών μεγεθών οδηγεί συχνά σε λανθασμένα συμπεράσματα.

Ένας πρακτικός τρόπος σκέψης είναι να γράφονται με απλά λόγια οι λόγοι της επιλογής πριν από την τοποθέτηση. Ποιος είναι ο ρόλος του τίτλου, πότε λήγει, τι μπορεί να πάει στραβά και πώς θα αντιδράσει το υπόλοιπο χαρτοφυλάκιο. Αν αυτές οι απαντήσεις δεν διατυπώνονται καθαρά, συνήθως λείπει κάποιο βασικό δεδομένο ή ο στόχος δεν έχει οριστεί επαρκώς.

Ο επενδυτικός σχεδιασμός λειτουργεί καλύτερα όταν η απόφαση δεν στηρίζεται σε μία εντύπωση. Συνδυάζει τον στόχο, τα χαρακτηριστικά των έντοκων γραμματίων και των ομολόγων, το κόστος, τη ρευστότητα και την ανοχή κινδύνου. Όλα αυτά δίνουν μια εικόνα που μπορεί να ελεγχθεί, να συγκριθεί και να προσαρμοστεί όταν αλλάζουν οι συνθήκες.

HellasFin στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης Twitter LinkedIn Facebook

Instagram YouTube Telegram